

IZ KOLONIJE LIKOVNIH UMJETNIKA

Novi doživljaji u crnometalurškom prostoru

Akademski kipar Dušan Subotić i varilac iz PCK završavaju reljef iz ciklusa »Goveda«. Taj poznati beogradski kipar dobio je nekoliko priznanja i nagrada za svoje radove na samostalnim i kolektivnim izložbama

Ovih su dana u našem kombinatu i Mjesnoj zajednici završili svoj rad učesnici ljetnog dijela XI likovne kolonije »Željezara Sisak«. Boravkom i radom u tvorničkim halama, druženjem i suradnjom s radnicima razmjenjivala su se iskustva u samom nastajanju umjetničkog rada.

U ovogodišnjoj XI likovnoj koloniji radili su akademski kipari DU-

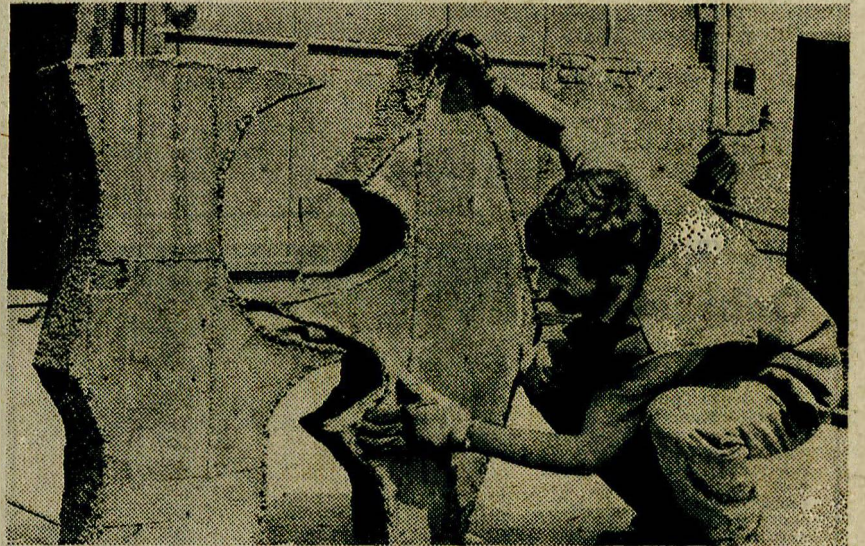
ŠAN SUBOTIĆ iz Beograda i MILIVOJ BABOVIĆ iz Ivangrada. Upoznali smo dvije akademske slikarice, MARIJU DRAGOJLOVIĆ i RADMILU SEPANOVIĆ iz Beograda, te akademske slikare MILIVOJA BIJELIĆA i ZVONIMIRA SANTRAČA iz Zagreba.

Marija Dragojlović, akademska slikarica poznata i ostalim ljubiteljima umjetnosti, izlagala je diljem Jugoslavije i inozemstva. Dobitnik je mnogih priznanja za svoje slikarstvo. Završila je postdiplomski studij u Beogradu

Učesnike kolonije likovnih umjetnika »Željezara Sisak« primio je potpredsjednik Poslovnog odbora kombinata dr. Miljenko Boljević. Na tom zajedničkom susretu razgovaralo se o kulturnim i radnim vrijednostima što ga daje i dobiva umjetnik u kontaktu s neposrednim proizvođačima, te o uvjetima i radu likovne kolonije.

To su umjetnici mlade generacije različitog likovnog izraza s htijenjem da svoje stvaralaštvo oslobode konvencija i kanona poštivajući prostor i materijal kao aktivni faktor stvaralačkog procesa. Sintezom zanatskog umijeća i likovnosti, uzimajući motiv kao polaznu točku, nastaju prostorne forme skulpture ili reljefi.

Akademski kipar Milivoj Babović svoje radove nastale u Kombinateu vezat će uz svoju magistarsku izložbu. Taj mladi produktivni umjetnik svoje će radove koristiti za magistarski ispit. Izrazio je želju za ponovnim radom u Kombinateu.

U nekim radovima osjećamo nastavak rada u ateljeu i cjelokupnog autorovog ciklusa, bilo da su odre-

đeni problemi vezani za velike forme kao što su tvornički dimnjaci, ili ocrtni providni materijali koji spajanjem dobivaju treću dimenziju.

Neki od njih ispituju elementarnu slikarsku građu; platno, podlogu i boju, kao i osobinu oruđa s kojim nanose taj materijal.

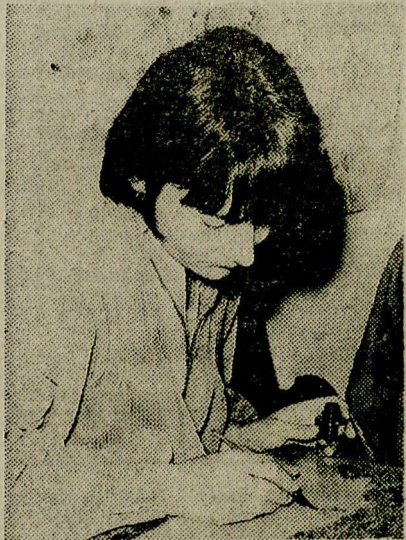
Različitost radova daje nam presjek suvremenog kretanja u našoj likovnoj umjetnosti.

U ovih 20-ak dana nastalo je 25 likovno vrijednih radova, a imat ćemo ih prilike pogledati na izložbi što je priređujemo krajem godine.

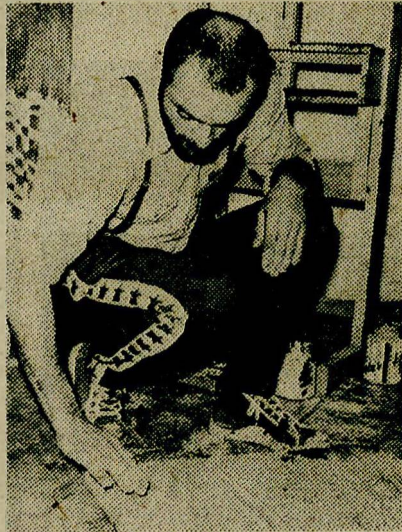
Po završetku rada Likovne kolonije u našem kombinatu i Mjesnoj zajednici radnici stručne službe OSIZ-a organizirali su umjetnicima jednodnevni izlet na Šamaricu, gdje su obišli spomenički kompleks na Čavićbrdu.

Ovaj saziv Likovne kolonije je još jedan kulturni i lični doživljaj u prostorima crne metalurgije.

P. P.

Radmila Sepanović, akademska slikarica i grafičarka poznata je mnogima sa svojim prostranim grafikama vezanim za krajolik. Postdiplomski studij završila je u Beogradu

Zvonimir Santrač, akademski slikar, radi u različitim slikarskim materijalima, istražujući sliku i materijal. Dobitnik je nagrade »7 sekretara SKOJ-a«. Postdiplomski studij završio je u Zagrebu

NAGRAĐENI RADOVI NA NATJEČAJU OSIZ-a KULTURE

U spomen revolucionaru

Nedaleko od vrece u gradu, u Predgradu Željezare uzdiže se spomenik našem velikanu revolucije Edvardu Kardelju. Oko njega, uzdižu se ogromne, sive, žute betonske kutije. I dok koračam snijegom pokrivenom stazom, prisjećam se rata, naših hrabrih boraca, koji su i u smrt polazili s pjesmom na usnama. Nekada su ovim putevima prolazile čete partizana. Nekada davno, kada je sve ovo bila samo močvara i zapušteno zemljište, kada su još naše mame i tate bili djeca i doživljavali sve strahote strašnog rata.

Sve je pokrio snijeg. I nježne jele, povile su svoje grane, a borovi se prkosno uzdignuli. Nedaleko od njih, raste veliki hrast koji čuva uspomenu na davno prošlo doba, ispod kojega su se možda okupljala djeca, igrala se, radovala. Granat je i visok, čini mi se da u svoje naručje može primiti beskrajno plavetnilo neba. Surova mu je, hrpava i pozutjela stara, ispućala kora. Tek poneki list još nije opao, ali je suh. još uvijek se

drži na grani, živi i strepi, kao da zna da je smrt grozna, da se samo jednom umire, a iduće će godine na njegovu mjestu rasti novi, mladi list. Zelenit će se i radovati svojoj mladosti, a zatim opet uvenuti i umrijeti.

Snijeg je pokrio sve i jeline i borove grane, onu meku travu, koja se na suncu presijavala, zajedno s nama radovala otvorenom spomeniku i krasila ga. Samo se još čempresove grane probijaju kroz snijeg i strše, izviruju poput pijetlove krijeste. Sunce probija svoje zrake kroz mirne borove grane. Opale su i njegove iglice koje sada zajedno s malim pernatim bićima čekaju sunčano ljeto. Njihov cvrkut je sada drugačiji, tužniji nego prije.

Usred te prirodne ljepote stoji velik spomenik. I dok mi krilat bor zaklanja vidik, pred mojim se očima ukazuje bedem, tvrđava, a voda oko nje zaledila se od hladnoće. Ta tvrđava čuva svu ljubav, toplinu, hrabrost i slobodu ovoga grada. Ona

mu pomaže da prebrodi sve nevolje i razvije se u noviji i ljepši Sisak, onaj koji neće mirisati po dimu i Rafineriji, po dimnjaku u Željezari.

S druge strane vidim brod čiji pramac plovi i vidovito gleda u bolju i sretniju budućnost. Na njemu je ponosan lik Kardelja, koji nas potiče da čuvamo dragocjenu slobodu, da mi djeca, učimo i radimo kako bismo postali graditelji sretnije budućnosti, ali i da čuvamo uspomenu na borbu naših naroda za slobodu i nezavisnost. Od snijega i kiše koja je padala, čini mi se kao da je dobio još više bora, ali njegov lik je još uvijek živ i vječno će živjeti u nama.

Pričat ćemo mi svojoj djeci i unucima o velikanima naše zemlje Titu i Kardelju, poznatim diljem svijeta, a oni će nam zavidjeti što nisu živjeli u to vrijeme. Tih velikana, mislilaca, nema fizički prisutnih među nama, ali oni žive u našim mladim srcima.

U nijemoj tišini parka, čuje se samo nemoćan cvrkut ptica i žubor vodopada, koji me svojim šumom podsjeća na zapjenušanu Neretvu i legendarnu Sutjesku. Nad spomenikom proljeću bijeli golubovi, dok im stoljetni hrast priča uspomenu iz davnog doba, a njegove ogoljele grane šapuću liku Edvarda Kardelja revolucionarne pjesme.

Valerija Kraljević 6a
OSNOVNA ŠKOLA
BRACA BOBETKO
SISAK